

# Javornický evangelík

Javornický evangelík

Sborový časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou

**3**

**Rok 2012    Ročník 16**



*Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý*  
Žalm 136,1

## Úvodem...

Milí čtenáři, toto číslo našeho časopisu nějak pořád až příliš připomíná to loňské – stejné události, stejné příspěvky... Zdá se, že nás dostihla tvůrčí krize. A také domluva vážne, hotová komunikační krize. Navíc žijeme v době ekonomické krize. A ekologické krize...

Přesto se chystáme slavit Díkuvzdání, Dny vděčnosti za Boží stvoření. Jsme vyzýváni k vděčnosti. K **vděčnosti** navzdory všelijakým krizím. Osobním i těm světovým. K vděčnosti za dary k životu, vděčnosti za úrodu, za celou přírodu, za všechno stvoření. Ale naše vděčnost se má také nějak prakticky projevit navenek. **Zodpovědností**, odpovědným přístupem ke stvoření a ochotou dobrovolně se uskromnit.

Oba tyto důrazy k dnům vděčnosti za Boží stvoření i ke křesťanskému životu vůbec rozhodně patří. A k tomu chceme i my aspoň malinko přispět.

Světlana Greplová

---

## Díkůčinění, září 2012 pro Javornického evangelíka

*Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.*

*2Chválu vzdejte Bohu bohů, jeho milosrdenství je věčné.*

*3Chválu vzdejte Pánu pánů, jeho milosrdenství je věčné.*

*4Jedině on koná velké divy, jeho milosrdenství je věčné. ....*

Žalm 136

*Hled'te, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi*

*sebou a vůči všem. Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. Plamen Ducha nezhášejte, prorockými dary nepohrdejte. Všecko zkoumejte, dobře se držte, zlého se chraňte v každé podobě. Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.*

*Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.*

1 Tes 5/15-24

Chtěli bychom to také tak umět, takhle děkovat, na nic nezapomínat, raději víc než méně. Připomínat si, díky čemu a komu žijeme, díky čemu a komu je nám na světě dobře. Jak často říkáme „děkuji“? Vzpomeneme si na poděkování aspoň před jídlem, nebo když uléháme večer do postele? Neříkám to proto, že vás i sebe chtěla zahanbit, ale proto, abychom lépe porozuměli, proč takovou mohutně děkovnou a chválicí píseň v Bibli máme – abychom se učili děkovat.

To, co je tady v tom 136. žalmu tak košatě vyzpíváno, vyjadřuje apoštol Pavel velmi úsporně, ale neméně naléhavě: „Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.“ - Za všech okolností! - Nepřehnal to Pavel? I v trápení? I v Bolesti? I ve smutku a samotě a nedostatku a v křivdě a nepravdě... ?

To přece Pavel nemohl tak myslet, asi si nevzpomněl na smrt, když říkal “za všech okolností”.

Ale Pavel myslel i na smrt, když to napsal. Když napsal: „za všech okolností děkujte“. To je veliká věc v životě,



když můžeme děkovat. Pavel neříká: děkujte za zlé, za smrt. Za zlé nejděkovat. Ale ve zlém můžeme děkovat taky. A to je velice důležitá a velká věc, když si ve zlém – i v tváři tvář smrti – vzpomeneme na děkování. Znamená to, že víme o něčem větším a důležitějším, než je zlé. Když dovedeme ve zlém děkovat, tak to je vidět: máme důvod k vděčnosti, který je větší než všechno zlé. A apoštol Pavel o tom důvodu píše: důvod k děkování je v Ježíši Kristu. Když věříme, že Ježíš Kristus přemohl moc smrti a zla svým vzkříšením, můžeme se pevně dívat dopředu, můžeme se spolehnout, že ani nás nenechá smrti a zlu napospas, ale že stojí za námi a při nás, na naší straně. To je důvod k děkování.

I když někdy (nebo často) stojíme v plamenech zkoušek, pokušení, pochybností, palčivé nejistoty..., ta žalmová, chválami oplývající píseň i to Pavlovo povzbuzování, nás vedou k naději, že Bůh je věrný, že se nás nevzdá, že se k nám přizná. Jako se vzkříšením přiznal k Ježíši, vytrhl, zachránil jej ze smrti a hrobu – neměly nad ním moc, nepohltily

jej. A pro něj ani nás ne. Proto slavíme VP – tu Boží zachraňující moc si v ní připomínáme.

Jistěže nikdo z nás neví, co nás v životě ještě čeká, čemu všemu budeme muset čelit. Ale to ohromné tady je, když člověk umí být za jakýchkoli okolností věrný a vděčný. Víra totiž není taková pojišťovna, která by člověka zajistila a ochránila před každou pohromou. Dopředu nevíme. Nevíme, jak to s námi dopadne. Věřit znamená spoléhat na Boha v pohodě i v pohromě, v Bohu mít naději. Necouvnout před zkouškou (což může být třeba i situace nedostatku či nadbytku, velké uznání nebo velká křivda...). Tak to je s vírou. To by přece bylo hrozné, kdybychom věřili, že víra a Bůh je od toho, aby to fungovalo, aby nám dával štěstíčko a zdravíčko! To by nebyla víra, to by byla vypočítavost! Nejkrásnější na člověku je, když umí a může být věrný, statečný a vděčný.

A člověk může, když ví o tom, Který je nade mnou... a je mocný a věrný.

Braťři a sestry, v tom je „kouzlo“ nebo chcete-li, „tajemství“ víry: přijímat s vděčností maličkosti i věci velké: jídlo, pití, zdraví, záchranu života, třeba podárenou operaci. Svě blízké, přátele. Mír a klid. Skončenou hádku. Smíření. Přibývajících léta i vrásky. Každý nový den.

#### Modlitba:

*Děkujeme, Pane Bože, za život. Děkujeme, že i nás provází Tvá žehnající ruka, která je lepší než jakýkoli ochranný oděv, která chrání před tím, co by nás chtělo spálit, co je na nás k vyhoření, co by v nás jinak lehlo popelem pod žárem neblahých okolností; děkujeme, že nás každý dobrý dar povzbuzuje k víře, lásce a naději. Amen*

Anna Lavická  
farářka ČCE Chrudim

## Slovo farářky A Lavické „Mé sbory“

Milí bratři a sestry z Javorníka,  
z Velké a ze Suchova,

má první vzpomínka na javornický sbor je stará asi 48 let (byly mi tenkrát tři roky :-)

Ve farní kanceláři probíhá nedělní škola pro skupinku malých dětí, sedím na klíně paní farářové (přesněji řečeno „paní farářky“) Elišky Procházkové, která nám vypráví příběh o Davidovi a Goliášovi a listuje přitom ve velké obrázkové biblické dějepřevě... A taky si vzpomínám na kovového černouška, který polykal penízky a vždycky přitom zacínkal...

Nechám ve vzpomínání uplynout pár let (asi tak dvanáct) a opět jsem v nedělní škole, ale v jiné roli: se sestřenicí Martou máme na starosti skupinku těch nejmenších, která se schází „ve sborovém“ a kde zase nám sedí malé děti na klíně a my jim vyprávíme biblické příběhy... Možná, že právě tady bylo „zaseto“ pro mé pozdější směřování. Z dvouleté konfirmační přípravy s panem farářem Procházkou dodnes těžím, a jsem vděčná za to, co jsem se tam naučila a zažila. Na studia teologie jsem odjížděla vybavená od něj učebnicí hebrejštiny, malou dogmatikou Emila Brunnera (to byl oblíbený teolog Václava Procházky) a radou: „Najdi si v Praze sbor, kam budeš chodit. A zapoj se tam do práce. Třeba tu nedělkou můžeš učit...“

Tak začala etapa dalšího sboru v mém životě, a sice v Praze-Vršovicích. Začala jsem tam chodit na mládež, na bohoslužby, i tu nedělkou jsem tam občas učila.

Nevím, jestli to byla náhoda, ale chodil tam tou dobou do sdružení také můj budoucí muž Tomáš... :-)

Po svatbě, ještě za studií, jsme bydleli nějaký čas v Kutné Hoře u Tomášových rodičů a žili jsme v tamním evangelickém sboru, kde jsme se účastnili všeho, od mládeže, přes brigády a výlety až po sborový zpěv. Dokonce jsem tam konala své první bohoslužby, ještě coby studentka, když měl místní bratr farář dovolenou. A taky se tady konala moje ordinace, za hojné účasti bratří a sester z Javorníka (sestry oslnily svým nápadem obléknout se při té příležitosti do javornického kroje).

Na podzim roku 1986 jsme se stěhovali do Telecího, kde jsem se po absolvování evangelické teologické fakulty stala farářkou (nejprve vlastně vikářkou) malého vysočinského sboru s reformovanou tradicí, podobnou té javornické (dokonce z Elsnerova kancionálu tam také dříve zpívali!) V Telecích se narodili oba naši synové Jan a Jeroným; byli jsme tam celých jednadvačacet let. Podařilo se tam, s pomocí Boží, rozvinout pěknou práci s dětmi: od vyučování náboženství ve škole, přes víkendová setkání na faře, přes vánoční divadlo a v neposlední řadě přes letní tábory... Pomocníky, bez kterých bych se ovšem při tom neobešla, byli můj muž a naši kluci: Tomáš pomáhal s organizací a jako hudební doprovod, kluci zase tím, že se na ně nabalovali kamarádi, kteří chodili na faru... Jsem vděčná za to malé, ale živé sborové společenství, které jsme tam mohli zažít a na které rádi vzpomínáme.

Zatím posledním mým sborem je Chrudim. Jsme tady už pět let a jsme tady rádi. (Javorničany bude možná zajímat, že v Chrudimi působil jako začínající vikář Milan Štěpán Pavlinec, nedávno zesnulý ve Švýcarsku.) Sbor je to spíš větší a tak je tady také docela hodně různorodé práce. A to mě právě baví. Práce s mládeží, ale i se seniory na „sborové besedě“, dámský klub i biblická školka pro maminky s předškolními dětmi, návštěvy v rodinách, ale i v nemocnici nebo hospici, návštěvy lidí, kteří přicházejí na faru na rozhovor s farářkou... Jsem vděčná za příležitost této služby, kde se můžu dělit o to, co mi bylo dáno a kde také mnohé přijímám.

Omlouvám se, pokud mé vzpomínání snad na někoho působilo příliš „famiálně“. Javornický sbor považují pořád tak trochu za svou rodinu a v rodině snad člověk může být otevřený a důvěrný, není-liž pravda...? :-)



## O vděčnost za varhaníky

Ve většině našich kostelů je ani nevidíme. Sedí už na kruchtě u svého nástroje, když ostatní teprve přicházejí do shromáždění. Hrají ještě, když už se všichni rozcházejí. Někdy na ně hubujeme, když si při jejich hraní nemůžeme zazpívat po svém. A přece si bez nich nedovedeme shromáždění představit. Víme, jak to vypadá v takové menší kazatelské stanici, kde se zpívá bez doprovodu. Chvíli se dívá jeden na druhého a čeká se, až někdo začne. Obvyčně začne kazatel. Zpívá-li se méně známá píseň a nevyniká-li kazatel právě mohutným hlasem, linou se pak zvuky, které mají se zpěvem společně jen to pojmenování.

Pak jsou varhaníci – novátoři. Chtějí, aby se nejenom zpívalo, ale dobře zpívalo. Vyžadují od kazatele písně už dávno před nedělí, aby si je mohli doma procvičit. V neděli pak zasednou k nástroji s vědomím řádně vykonané přípravy. Hrají přesně podle not, dodržují jejich rozdílné délky a dělají vše, aby zpěv skutečně zněl a odpovídal jejich představě. Snaha dobrá a ne vždy oceňovaná!

Víte, jaká je to námaha, když je na pořadu známá píseň a lidé ji chtějí zpívat starým stylem, kde se na nějaký ten rozdíl mezi čtvrt'ovou a půlovou notou příliš nehledí? Jen odvážlivec, jakým je u nás bratr varhaník Martin Soviš, vydrží zápasit se shromážděním po celou píseň. Proto se nezlobme na varhaníky, když jim nějaká ta nota upadne, dělají co mohou. Jednou to budou také umět bez chybičky! Jedno pořekadlo praví: „žádný učený z nebe nespadá“.

Nakonec: „važme si varhaníků“. Mysleme na ně při svých přímlových modlitbách a vyprošujme jim od Pána Boha hodně zdraví, síly a trpělivosti při hraní na varhany.

Marta St'ahlová

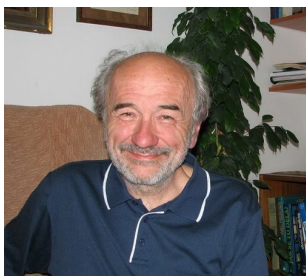
*S bratrem Jiřím Nečasem jsem se po dlouhé době potkala na jaře na Seminári pro ordi-  
nované presbytery. Vzpomínal, jak kdysi s manželkou v Javorníku byli, na náš sbor i okolní  
přírodu. Další návštěvu mi neslibil (zatím), ale příspěvek do našeho časopisu ano. A tak vám  
dnes předkládáme článek, který není stažený z internetu, ale který nám autor skutečně po-  
slal. (A kdybyste v těch Nečasových měli zmatek, Jaroslav Nečas, farář z České Třebové, který  
k nám jezdívá častěji, je jeho rodný bratr.)* Světлана Greplová

### Na nás záleží

*Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal ... (J.3.16a).* Když si při-  
pomínáme tento známý verš, často přehlízíme slůvko "svět". Kristova oběť se opravdu  
týká celého světa. Bohu záleží na celém světě, na celém stvoření.

Když čteme biblickou zprávu o stvoření (Gn 1-2,4) jako celek, uvědomíme si,  
že smyslem stvoření není člověk, ale celek, který Bůh vytvořil a z něhož se, obrazně v  
sedmý den, radoval. Nejde jen o souhrn stvořených předmětů, nýbrž o hluboce orga-  
nizovaný systém.

Bible nepřináší obraz světa, který by byl jednou pro vždy hotový. Bůh je stále  
při díle (J.5.17). Boží budoucnost je otevřená a jako takovou ji prožíváme. Máme ote-  
vřený prostor pro lásku, pro konání dobra. Člověk, stvořený k Božímu obrazu  
(Gn.1.27), se tak může a má aktivně podílet na dobrém Božím díle.



Bůh miluje svět, dílo svých rukou. Člověk není jeho smys-  
lem ani vrcholem, nicméně v něm má důležité místo, které  
naznačuje druhý text o stvoření, zapsaný v druhé kapitole  
Genese (od v.5), v níž světem, v němž se člověk pohybuje,  
je zahrada Eden; v Gn.2.15 čteme: *Hospodin Bůh postavil  
člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.* Člo-  
věk tedy má uvnitř stvoření svou úlohu - pečovat o ně a  
vzdělávat je. Je jeho součástí: co je dobré pro celek, je  
dobré i pro něho; co je zlé pro celek, je zlé i pro něho. Na

tuto důležitou a hlubokou pravdu zapomínáme. Představa jakési rivality mezi člo-  
věkem a životním prostředím je nesmyslná, člověk je s prostředím silně vázán a tvoří tak  
s ním jeden úžasný systém (umíme se však ještě divit Božím dílu, jak zpíváme v písni  
"Tebe, Bože, chválíme). O vztahu člověka a prostředí lze uvažovat obdobně jako to  
apoštol Pavel dělá v případě vztahu jednoho orgánu k celému tělu (1.Kor.12). Víme, že  
souhru mezi orgány v lidském těle narušují rakovinné buňky; ty nejenže s ostatním  
tělem netvoří fungující systém, nýbrž dokonce mu i ve fungování brání. A podobně i v  
celku stvoření se mohou objevit takové cizorodé objekty, působící proti zájmu celku.  
To, jak se člověk dnes běžně vůči ostatnímu stvoření chová, vede k otázce, zda on se  
nestává takovým "zhoubným nádorem" na stvoření, místo aby je "obdělával a střežil".

Velice moudrý a plně křesťanský je výrok Mahátmy Gándhího o tom, že Země je dostatečně bohatá pro potřeby všech, nikoli však pro jejich chamtivost.

Člověk si musí brát své potřeby ze Země, avšak měl by stále dbát na to, aby s tím, co Bůh stvořil, co nejšetrněji nakládal, aby svou osobní náročnost co nejvíce omezil.

Pán Ježíš shrnul Boží zákon do dvou přikázání - přikázání lásky k Bohu a přikázání lásky k bližnímu. Je však možno Pána Boha milovat a při tom nešetrně, necitlivě, bezohledně zacházet s tím, co On stvořil? Je možno milovat své bližní, a při tom se s nimi nesdílet o ty vzácné dary, které nám Bůh svěruje, abychom je v dobrém užívali v míře potřebné k životu a k plnění poslání, které na tomto světě máme?

Vztah člověka a stvoření je téma pro církev. My lidé jsme součástí úžasného Božího stvořitelského díla - to je důvod k vděčnosti. Dobré chování vůči životnímu prostředí by mělo být samozřejmou součástí životního stylu. Plnit Boží vůli - i chováním vůči přírodě - je správné a smysluplné. Takové chování je součástí celoživotní modlitby za celé Boží stvoření, za druhé lidi - naše bližní, za živou i neživou přírodu, prostě za všechno stvoření. Modlitby, která vyjadřuje vděčnost za stvoření a zájem o ně. Vždyť ono celé je předmětem Boží lásky, zjevené v Ježíši Kristu, který nám připomíná, že skutečná láska se neobejde bez oběti. Boží láska, která očekává naši lásku.

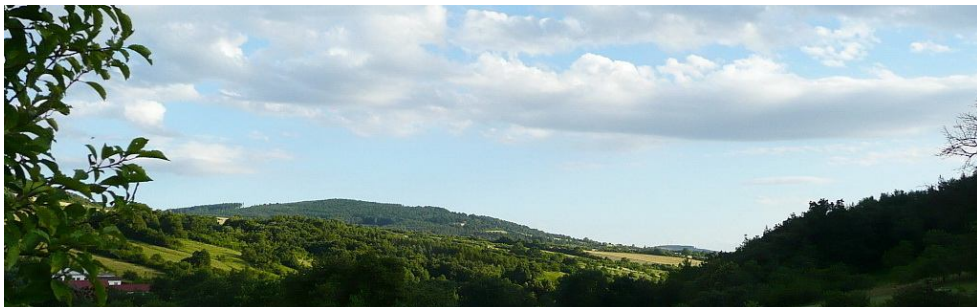
Milé sestry a milí bratři z javornického sboru, ve vděčných vzpomínkách na neděli, kdy jsem mohl stanout na Vaší kazatelně, Vám přeji, abyste prožívali vděčnost za celé Boží stvoření, za to, že jsme jeho součástí, a abyste měli sílu a nadšení tuto vděčnost promítnout do každodenního života.

Upřímně vás zdraví

*Jiří Nečas*

[http://jiri\\_necas.jetmouse.cz/](http://jiri_necas.jetmouse.cz/)

RNDr. Jiří Nečas učí matematiku na vysoké škole ekonomické, je ordinovaný presbyter naší církve, člen celocírkevního poradního odboru pro otázky životního prostředí, člen Ekologické sekce České křesťanské akademie a člen předsednictva Společnosti pro trvale udržitelný život.



## Co se událo...

### Letní dětský tábor 2012

Jako každé léto tak i letos, již po patnácté, se skupina dospělých ze sborů v Hrubé Vrbce, Hodoníně a Kyjově rozhodla uspořádat letní dětský tábor.

Letošní tábor se konal v rekreačním středisku Monte Lope, které se nachází na moravskoslezském pomezí v okrese historického města Uherské Hradiště.

Téma letošního tábora byla CESTA. S dětmi ho probíral především br. farář Dan Petříček na dopoledních programech. Tématu jsme se věnovali po celý následující den. A to jak na skupinkách, tak i na odpolední táborové hře. Sportáči připravili pomocí fáborků trasu, na které se děti zastavovaly u jednotlivých úkolů, které byli spojené s dopoledním vyprávěním. Každá skupinka byla náležitě za danou hru ohodnocena stříbrňáky. Za tyto stříbrňáky si pak skupinky nakupovali „zátáčky“, které mohli podle potřeby otáčet, aby se na jejich modelové cestě dostali co nejdále. Celotýdenní hru vyhrála samozřejmě skupinka, která nakoupila co nejvíce zátáček a ve hře se dostala nejdál.

V dopoledních hodinách trávily děti čas nejen u biblického programu, ale také měly vyžití ve workshopech. Účastnily se každý den jiného workshopu a mohly si zde vyzkoušet tkaní rohožek, rozdělávání ohně, sportování, různé hlavolamy a také se učily různým uzlům pod vedením našich báječných instruktorů.

Večery jsme trávili také různým způsobem. Tradičně ve čtvrtek byl táborák a ve středu k nám zavítala skupina Invisible? s koncertem a poté následovala menší evangelizace pro děti, kterou si tento rok připravily Bětka Šimšová a Peťka Jurenová. Děti měli možnost přiblížit se k našemu Pánu a pomocí knihy mu vyznat své hříchy. Děti, vedoucí a především naši sportáči nezháleli ani v noci. Hned v sobotu jsme se vydali na noční hru a ve čtvrtek na stezku odvahy.

V pondělí jsme na celodenní túře společně zdolali Velký Lopeník a jeho rozhlednu. Náš program se také změnil v úterý, kdy na tábor přijeli vojáci z Bučovic. Ostřelovači nám ukázali různé typy zbraní a pomůcky, bez kterých se v terénu neobejdou. Připravili si pro nás také pár her, kde jsme si mohli vyzkoušet dalekohledy s nočním viděním, menší lanové centrum a střelení ze vzduchovek.

Jelikož tento rok bylo na táboře extrémní horko, využili jsme snad poprvé, co já pamatuju (a že toho pamatuju) napuštěný bazén přímo v areálu tábořiště.

Díky patří hlavnímu strýci Šimšovi a celé jeho rodině, také všem vedoucím, rodičům a všem, kteří na nás mysleli v modlitbách. Samozřejmě největší díky patří především našemu nebeskému Otci, který nad námi všemi držel svou nebeskou ruku a provázel nás na všech našich túrách.

Děti i my vedoucí jsme si z tábora odvezli plno pěkných zážitků a můžeme se těšit na další léto.

Jana Majtánová





## Zvonkohra

V půli června zněl náš kostel zvláštní hudbou - na ruční zvonky nám hodinu hrál hudební soubor středoškolských studentů *The Southminster Ringers* z USA, který k nám zavítal na svém turné po Evropě. Kostel byl zcela plný a návštěvníci nešetřili slovy chvály. Někteří uvítali možnost procvičit si angličtinu při povídání s hudebníky.

## Koncert pro Javorník

26. července zazněly v našem kostele „Javornické smyčce“. O kvalitě a oblíbě tohoto už tradičního koncertu svědčí také zaplněný kostel a dlouhý potlesk. Fotografie i videa najdete na našich internetových stránkách.

## FESTIVAL KŘESŤANSKÝCH ROCKOVÝCH KAPEL

V sobotu 11. srpna 2012 se na javornickém hřišti uskutečnil NG fest. Tento křesťanský hudební festival hostil celkem 7 kapel - z Moravy a Slovenska. Účastníci také mohli vidět taneční čísla javornické mládeže nebo break dance Filipa Šišky z Uh. Brodu. Dále bylo možné si zasportovat a účastnit se zajímavých workshopů. A nešlo jen o hudbu a zábavu - během celého programu zazněly tři zamyšlení od Petra Húště (KS Vsetín), Petra Rattaye (AC Břeclav) a Hanky Filipové (CASD Veselí n. Mor.). Cílem tak nebylo představit jen různé hudební kapely a styly, pobavit se a setkat s přáteli, ale především ukázat na Boha, který není přežitek z minulé doby, ale živý Bůh, který jedná a mění lidské životy i v dnešní době. Velký dík tak patří organizačnímu týmu, všem dobrovolníkům, modlitebníkům a sponzorům.

Nejvíce jsme vděční našemu nebeskému Otci, který požehnal všechny přípravy i průběh festivalu.  
Bětka Šimšová

Fotky a další informace na [www.ngfest.cz](http://www.ngfest.cz)



V červnu nás navštívili bratři a sestry z Jasenné se ses. farářkou Radkou Včelnou.

V září tady byla milá návštěva sester a bratrů ze sborů v Hrabové a Zábřehu s manželi Hudcovými (oba faráři). Milí hosté děkují za krásné přijetí a zvou nás k návštěvě u nich.

Obě setkání byla osvěžující pro hosty i pro nás.



## Co nás čeká...

I letos budeme společně slavit **Dny vděčnosti za Boží stvoření**

Zahájíme je rodinnými bohoslužbami **díkovzdání za úrody** se svatou večeří Páně v neděli 7. října v 10.00 h.

Poslouží nám br. Antonín Plachý, ordinovaný presbyter, kurátor sboru ČCE v Opavě, metodik kvality sociálních služeb Armády spásy.

Na celocírkevní sbírku pro sociální a charitativní pomoc naváže **beseda s br. Plachým nejen o práci Armády spásy a to** v rámci odpoledního nešporu se zápisem konfirmandů v neděli 7. října 2012 ve 14.00 h ve sborovém domě.



---

Všechny vás zveme na přednášku a besedu **"Rostliny- živá paměť krajiny Bílých Karpat"** s odborníkem ze Správy CHKO Bílé Karpaty, Mgr. Karlem Fajmonem v úterý 9. října v 18.00 h ve sborovém domě. Přednáška je doplněna spoustou názorných mapa krásných fotografií. Autor rozumí přírodě a umí se dívat kolem sebe. Přijďte si poslechnout, v jak unikátním místě žijeme a kolik vzácných rostlin tu máme, aniž to tušíme!

---

V rámci dnů vděčnosti na Boží stvoření proběhne také tématicky zaměřená **schůzka dorostu**, v pátek **12. října** v 18.00 h. Zveme všechny školáky!

---

Našimi dalšími hosty na podzim budou a kázáním nám opět poslouží 2 faráři:

**21. října 2012** Petr Kulík z Přerova,

**11. listopadu 2012** Eva Halamová z Prahy.

---

Na podzim nás čekají **volby do staršovstva**. Děkujeme za návrhy, které jste vhodili v kostele do krabičky. Ty sestry a bratry, které jste navrhli, oslovíme a podle výsledků rozhovorů sestavíme seznam kandidátů do nového staršovstva.

Vlastní volby **proběhnou 25. listopadu 2012** při sborovém volebním shromáždění. Udělte s v tuto neděli čas a **přijďte se vyjádřit, koho chcete mít v čele sboru** dalších 6 let.

**Prosíme, abyste se za výběr kandidátů, průběh voleb i práci nového staršovstva přimlouvali** u našeho nebeského Otce.

---

**TÝDENNÍ ROZVRH SBOROVÝCH AKCÍ - od září 2012**

<b>Úterý</b>	14:00	Biblická hodina pro děti - ve škole v Javorníku
	15:00	Konfirmační cvičení - starší, škola ve Velké n. Vel.
	17:30	Biblická hodina pro dospělé (od října)
	19:00	Schůze staršovstva (1. úterý v měsíci)
<b>Čtvrtek</b>	18:00	Stolní tenis
<b>Pátek</b>	15:00	Konfirmační cvičení - mladší - fara Javorník
	16:00	Kroužek ochránců Božího stvoření
	18:00	Dorost
	19:00	Zkouška pěveckého sboru
<b>Sobota</b>	18:00	Mládež
<b>Neděle</b>	8:45	Nedělní škola pro školáky
	10:00	Nedělní škola pro předškoláky
	10:00	Bohoslužby
	10:00	Rodinné bohoslužby (první neděle v měsíci)
	20:00	Modlitební setkávání - střídavě v Hrubé Vrbce a sborovém domě ve Velké nad Veličkou

Uvedené termíny a časy se mohou v průběhu roku měnit. Informujte se vždy na aktuální program. Těšíme se na vaši účast a podporu.

Příprava na křest a předsvatební příprava dle domluvy s administrátorem.

Na jaře 2011 jsme zahájili **nedělní školu pro nejmenší děti**. Kromě dětí těch, kdo ji vedli, tuto službu využívaly ponejvíce děti hostů. Protože naše děti odrostly, stojíme před otázkou, zda ve sboru je o tuto službu zájem nebo ji můžeme zrušit. **Prosíme, sdělte nám, zda s ní do budoucna počítáte pro své děti.**

# Dny vděčnosti za Boží stvoření v našem sboru

---

## DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODY

Rodinné bohoslužby  
se slavením svaté večeře Páně  
neděle 7. října 2012 v 10:00 hod. v kostele  
Celocírkevní sbírka pro sociální a charitativní pomoc

---



## NEŠPOR SE ZÁPISEM KONFIRMANDŮ

a besedou s A. Plachým o práci Armády spásy  
neděle 7. října 2012 ve 14:00 hod. ve sborovém domě

---

přednáška Mgr. Karla Fajmona ze Správy CHKO Bílé Karpaty  
**„Rostliny—živá paměť krajiny Bílých Karpat“**  
úterý 9. října v 18.00 hod ve sborovém domě

---

Schůzka **dorostu** v pátek 12. října 2012 v 18.00 hod

---

**SALÁR** - staršovstvo vyhlašuje sbírku salárních darů za r. 2012:  
**pátek 19.10. 16:30 - 19:00 + sobota 20.10. 9:00 - 12:00**

Bezhotovostní platby posílejte na sborový účet č.:  
1444717349 / 0800 (k identifikaci používejte VS: číslo domu)

O bezhotovostní platbě informujte vždy pokladní sboru.

Za všechny dary upřímně děkujeme.

---

## Kontakty:

administrátor: telefon 515 531 727, mobil: 736 100 303, kurátor: 737 350 529  
Internetové stránky sboru: <http://javornik-nad-velickou.evangelnet.cz>